WARIES MISDAADREEKS · NO 200

De Zilveren Linde

LANGE VOORHOUT 74 · 'S-GRAVENHAGE

gastenboek & reserveringen

EEN MISDAADPUZZEL · LOS DE ZAAK ZELF OP

Achterkamer in Den Haag

De zaak van de bekende gast in kamer 12

Uitgeverij Waries

AAN DE LEZER

U houdt geen roman in handen maar een **dossier**. Het is samengesteld rond een restaurant aan het Lange Voorhout, De Zilveren Linde, en bevat wat daar en eromheen bijeen is gebracht: bladen uit het **reserveringsboek** en het **gastenboek**, een werkrooster, uittreksels van het toegangssysteem en het netwerk, facturen, krantenknipsels, berichten, verklaringen en — waar het allemaal mee begon — een chantagebrief met foto's.

De aanleiding is kort te vertellen. Mariëlle Doove, medewerker van een fractie in de Tweede Kamer, kreeg foto's thuisbezorgd die in kamer 12 van De Zilveren Linde zijn gemaakt, met de eis dat haar fractie een motie voor een parlementair onderzoek zou intrekken. Diezelfde kamer stond elke dinsdag geboekt onder een schuilnaam, voor een gast die niet herkend wilde worden. Wie zette de val op, en hoe?

ZO WERKT HET

Het dossier bestaat uit vier delen: de chantage, het huis, de eerste verhoren en de nadere stukken. Lees ze op volgorde en noteer wat u opvalt; de stukken spreken elkaar soms tegen, en dat is met opzet. Achterin vindt u **werkbladen** en een **antwoordformulier** met zes vragen. Daarna volgen drie reeksen **hints**, op hun kop gedrukt, en pas dan het **verzegelde** deel met de volledige oplossing, met verwijzingen naar de bladzijden waar het bewijs staat.

DE ZES VRAGEN

Deze vragen beantwoordt u achterin op het antwoordformulier. Ze staan hier alvast, zodat u ze tijdens het lezen in het achterhoofd kunt houden.

1. Onder welke schuilnaam stond kamer 12 elke dinsdag geboekt, en wie was in werkelijkheid die vaste gast?

2. Waarom was kamer 12 juist op de bewuste dinsdag vrij voor een ander gezelschap — en was dat toeval?

3. Hoe en vanaf welke plek in de kamer zijn de chantagefoto's gemaakt?

4. Wie bracht het middel aan waarmee gefotografeerd is, en hoe kwam die persoon in de kamer?

5. Wat was het motief van de chanteur?

6. Wie is de chanteur, en werkte die persoon alleen? Laat zien waarom ieder ander afvalt.

Een paar praktische opmerkingen bij het lezen. In het toegangssysteem en op het netwerk van het restaurant staan geen namen maar nummers: passen heten P-01, P-02 enzovoort, telefoons hebben een apparaatcode. Welk nummer bij wie hoort, staat ergens in het dossier — niet noodzakelijk op dezelfde bladzijde. Tijden in de logboeken zijn die van het systeem zelf; ze lopen gelijk met de kassa en de pinautomaat, dat is gecontroleerd.

HET HUIS EN DE GASTEN

De namen die in dit dossier terugkomen, in alfabetische volgorde.

PERSONEEL — DE ZILVEREN LINDE

Tycho Berg (34) — sommelier; beheert de wijnkelder.

Wendela Krap (49) — bedrijfsleider; reserveringen, rooster, inkoop.

Hugo Reynst (58) — eigenaar en gastheer; ontvangt de gasten aan de deur.

Ingrid Soek (41) — serveerster, vast op de eerste verdieping.

OVERIGE BETROKKENEN

Victor Aalders (61) — televisiepresentator.

Joost Berkel (33) — fractiemedewerker NMP, collega van Doove.

Mariëlle Doove (37) — fractiemedewerker NMP, ruimtelijke ordening.

Ferdi Oorthuys (52) — adviseur public affairs, werkt voor Havenlicht Vastgoed.

Hanne Vossenberg — Kamerlid NMP, werkgever van Doove en Berkel; alleen genoemd.

Jeroen Wassink — algemeen directeur van Havenlicht Vastgoed; alleen genoemd.

HET PAND LANGE VOORHOUT 74

BEGANE GROND

brasserie	keuken	entree en trap

EERSTE VERDIEPING

kamer 10	kamer 11	kamer 12	trap

voorgevel en ramen aan de zijde van het Voorhout (boven in beeld)

De Zilveren Linde is op maandag gesloten. Op de andere dagen gaat de deur open om elf uur voor het personeel; van dinsdag tot en met donderdag komen gasten alleen voor het diner, vanaf zes uur. Het huis telt vier vaste medewerkers; daarnaast werkt er een kok met twee hulpen in de keuken, die in deze zaak geen rol spelen en de bovenverdieping niet betreden.

DE STAD EROMHEEN

Het Lange Voorhout is de deftigste laan van Den Haag: een brede, dubbele rij oude lindebomen, statige huizen met hoge ramen, en in de zomer de antiek- en boekenmarkt onder het groen. Het is een straat waar men wandelt, niet rent, en waar men groet zonder stil te staan. Een paar minuten lopen verderop ligt het Binnenhof, met zijn torentjes en vergaderzalen, waar de politiek haar werk doet. En voorbij de duinen ligt Scheveningen, met de boulevard, het strand en de pier waarop een reuzenrad boven de branding draait. Drie werelden dicht bij elkaar: de laan waar men dineert, het hof waar men beslist, en de zee waar men even niemand hoeft te zijn.

De Zilveren Linde hoort bij de eerste wereld. Het is een huis voor mensen die niet willen opvallen onder het eten: geen luidruchtige gezelschappen, wel stille gesprekken, en gasten die om een eigen kamer boven vragen. Wat in de vergaderzalen wordt besloten, wordt soms eerst aan zulke tafels besproken, door mensen die liever niet samen gezien worden. Een fractiemedewerker en een lobbyist aan één tafel is in deze buurt geen nieuws; een foto daarvan kan het wel worden.

Mariëlle Doove werkte elke dag aan de rand van die macht: niet als politicus, maar als de medewerker die de dossiers kent, de cijfers natrekt en de moties schrijft. Zulke mensen hebben invloed zonder in het licht te staan. Juist dat maakte haar interessant voor wie iets gedaan wilde krijgen, en kwetsbaar voor wie haar wilde dwingen.

DEEL I

De chantage

De brief van Mariëlle Doove, de chantagebrief en de foto's, en wat er in de weken ervoor over en weer werd geschreven.

STUK 1 · BRIEF VAN MARIËLLE DOOVE

Handgeschreven, twee velletjes, gericht aan de samensteller van dit dossier.

Den Haag, dinsdag 25 maart

Ik weet niet goed bij wie ik hiermee terecht kan, dus schrijf ik het maar gewoon op, in de volgorde waarin het gebeurde.

Vorige week dinsdag, de achttiende, heb ik gegeten met Ferdi Oorthuys. Hij doet public affairs voor Havenlicht Vastgoed, het fonds achter de Hofpoort, en ik doe dat dossier voor de fractie. Zo'n etentje hoort erbij; ik zeg zelden nee, want je hoort er meestal meer dan je vertelt. Ik had zelf De Zilveren Linde voorgesteld, aan het Voorhout. Daar heb ik met collega's weleens geluncht, het is er rustig en je loopt er zo heen vanaf het Binnenhof. Ik had gezegd: gewoon een tafel beneden.

We zijn uiteindelijk boven terechtgekomen, in kamer 12, 'met de complimenten van het huis'. Ik heb daar toen verder niet bij stilgestaan.

Gisteren, maandagochtend, lag er een dikke envelop op de mat. Geen postzegel, geen afzender; hij is dus met de hand door de bus gedaan. Er zaten zes afdrukken in van dat etentje en een getypte brief. Op een van de foto's schuift Oorthuys mij een envelop toe. Er zaten stukken in over hun vergunningen, niets anders, maar zó ziet het er niet uit. De brief eist dat mijn fractie de motie voor het onderzoek intrekt, anders gaan de foto's naar de pers.

Ik heb die motie geschreven. Als ik hem nu laat vallen, weet iedereen op kantoor dat er iets mis is. Als de foto's uitkomen, ben ik mijn baan kwijt en misschien meer dan dat.

Ik heb niemand met een toestel gezien die avond. Geen flits, geen telefoon die omhoog werd gehouden. Ik begrijp niet hoe die foto's gemaakt zijn.

Via een oude kennis die er in de bediening werkt, mag ik het reserveringsboek en het gastenboek inzien, en de eigenaar wil meewerken. Wilt u uitzoeken wie dit heeft gedaan? Ik voeg alles bij wat ik heb. Mijn buurvrouw zegt dat ze maandag iemand bij

STUK 3 · FOTOLOG — DE ZES AFDRUKKEN

De afdrukken zelf horen niet in dit boek. Hieronder een beschrijving per afdruk, in de volgorde waarin ze in de envelop zaten. Rechtsonder draagt elke afdruk een klein tijdstempel.

Afdruk 1 — 20:03

Een ronde tafel met twee couverts, van opzij en van bovenaf gezien, alsof de opname van ongeveer twee meter hoogte komt. Aan de linkerkant van het beeld hoge ramen met gesloten gordijnen. Links aan tafel, met de rug naar de ramen, een vrouw (Doove); rechts, met de rug naar de deur, een man (Oorthuys). Op de achtergrond, tegen de wand, een dientafel met een wandlamp erboven. Bovenin het beeld een deel van een plafondroset.

Afdruk 2 — 20:22

Exact hetzelfde beeldvlak als afdruk 1: de ramen, de dientafel en de rand van de roset staan op dezelfde plek. Het voorgerecht is opgediend; er staat een fles witte wijn op tafel.

Afdruk 3 — 20:41

De man schuift een lichte envelop over het tafelkleed naar de vrouw. Door de schuine hoek en de schaduw van de wandlamp lijkt de envelop dik. De vrouw steekt haar hand uit.